

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1140

19.01.2025 (136)

Educația unui geniu al răului

de Gerhard Lauck

Partea 6

Capitolul trei Activități clandestine

Dacă am avea cincizeci de oameni ca Gerhard Lauck, am prelua puterea!

"Tovarășul X"

Europa postbelică

La sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, Europa era împărțită, în esență, între Vestul dominat de americani și Estul dominat de ruși.

Europenii nu au fost mulțumiți de această "ocupație".

Mulți dintre ei îi considerau pe americani ca fiind pur și simplu *răul cel mai mic dintre cele două rele*. Spre deosebire de majoritatea americanilor, ei nu vedeau întotdeauna SUA și URSS ca fiind "băiatul bun" și "băiatul rău", încleștați într-o luptă mortală pe tema libertății împotriva tiraniei.

În schimb, ele au fost văzute ca două imperii angajate într-un război pentru teritoriu. Această rivalitate ar putea într-adevăr să degeneze într-un război la scară largă. Dar ambele imperii păreau să prefere încăierările sub forma unor mici "războaie de fațadă" la periferie.

Evident, "cușca de aur" din Vest era mai confortabilă decât durul "gulag" din Est. Cu toate acestea, unele persoane și-au exprimat îngrijorarea că, pe termen lung, *decadența occidentală s-ar putea dovedi chiar mai dăunătoare decât opresiunea din Est.*

Atunci când Occidentul nu a reușit să sprijine Revoluția maghiară din 1956, chiar și cei mai aprigi anticomuniști au devenit dezamăgiți de guvernul american în special.

În Occident s-au format organizații private cu scopul de a sprijini mișcările de rezistență clandestine din țările ocupate. Acestea nu au primit niciun ajutor sau sprijin guvernamental.

Am avut un rol important în această lucrare!

Unele guverne occidentale au *tolerat* aceste organizații. Altele le-au *combătut* în mod activ! Unele au adoptat o poziție undeva între cele două extreme. Le vom numi "țări sigure", "țări ostile" și "țări neutre".

În mod natural, aceste organizații private s-au dat peste cap pentru a încuraja *toleranța, spre deosebire de persecuție!* Acest lucru însemna *legalitate strictă* ori de câte ori și oriunde era posibil. Chiar și acolo unde disidența era *scoasă în afara legii*, rezistența trebuia să fie *strict non-violentă!*

Sprijinul oferit de aceste organizații private a luat diferite forme. Operațiunea mea s-a specializat în furnizarea de literatură disidentă.

Această activitate a implicat țări și sisteme juridice care - cel puțin după standardele americane - nu respectă libertatea de exprimare. Unde, să zicem, un comentariu întâmplător adresat unui prieten, auzit de străinul care stă lângă tine în metrou sau care stă lângă tine la restaurant, *te poate băga la închisoare*. Disidenții au petrecut uneori luni, chiar *ani* în închisoare pentru infracțiuni de gândire total neviolente.

Prima mea deportare

În această călătorie am făcut progrese chiar mai bune decât în cea precedentă. Totul decurgea fără probleme. Am călătorit mult prin toată țara și am făcut multe contacte excelente.

După ce am ținut o scurtă alocuțiune, a trebuit să zbor într-o altă provincie îndepărtată. Nu am avut timp suficient pentru a lua trenul, pentru că eram programat să fiu principalul vorbitor chiar a doua zi.

Atât eu cât și prietenul meu am observat aceeași fată frumoasă. El mi-a sugerat să fac o mișcare. I-am reamintit că plecam a doua zi. Așa că ar trebui să o facă. Mulți ani mai târziu, am avut o întâlnire întâmplătoare în altă țară. S-a dovedit că

se căsătorise cu ea! Câinele norocos!

Organizatorul a fost atât de încântat încât m-a invitat să țin același discurs într-un alt oraș câteva săptămâni mai târziu. Publicul de acolo a fost și mai receptiv. După ce întâlnirea s-a încheiat oficial, Wolf-Dieter Eckart și prietenii săi au insistat să se fotografieze cu mine.

Am plecat din acea provincie în aceeași zi.

A doua zi am fost în vizită la un prieten din altă provincie. A sunat telefonul. După o scurtă conversație, s-a întors spre mine și mi-a spus: *Era fiul meu. A apărut ceva în ziar despre un american care a ținut un discurs ieri la Hamburg și a fost deportat. Ar putea avea legătură cu Dvs.*

Amândoi eram confuzi. Evident, eu nu fusesem deportată. Stăteam chiar acolo! Toată chestia părea ciudată.

Am decis să iau trenul înapoi spre Hamburg. Înainte de a urca în tren, am cumpărat ziarul local. Răsfoindu-l, am găsit curând un articol cu fotografia mea. Legenda spunea: *Gerhard Lauck: A dispărut fără urmă*. Articolul însuși susținea că fusesem deportat.

Întorcându-mă în orașul în cauză, am întrebat un prieten: *A apărut ceva în ziar aici?*

Hans a râs și a spus: *Ai făcut titluri în HAMBURGER MORGENPOST!*

Mi-a arătat articolul. Desigur, eram acolo! Dar eram încă confuz în legătură cu afirmația că fusesem deportat. M-am întâlnit cu un avocat. (În tinerețe, el fusese avocat al apărării la așa-numitul Tribunal de la Nürnberg... Apropo, avea și el o rudă care, fiind oaia neagră a familiei, fugise în America).

Mi-a spus că "deportare" se referea la un "ordin de deportare". Nu la deportarea fizică în sine. Trebuia să mă gândesc că exista un mandat de arestare pe numele meu. Aș fi fost luat în custodie și apoi pus într-un avion pentru a părăsi țara.

Evitarea arestării nu ar fi fost prea dificilă. Dar oricum era timpul să mă întorc în America.

M-am hotărât să "plec cu un bang".

Primul lucru pe care l-am făcut a fost să-mi folosesc timpul rămas. Am organizat un import de succes.

Ulterior, am participat la o adunare a NPD (*Nationaldemokratische Partei Deutschlands*) într-un oraș mic. Un străin s-a apropiat de mine și m-a întrebat dacă sunt Gerhard Lauck. I-am răspuns cu nonșalanță: *Am auzit că a fost deja deportat*. Un prieten care stătea vizavi de mine aproape că a râs cu voce tare. Apoi a ieșit afară să fumeze o țigară. În timp ce el stătea în fața ușii și fuma, a sosit un alt prieten (care își botezase fiul Adolf).

Conversația lor a decurs în felul următor:

Poliția a trecut pe la mine. Îl căutau pe Gerhard. Le-am spus că nu știu unde es-

te. Tu știi cumva?

Da, e înăuntru!

A crezut că e o glumă. Până când a intrat și m-a văzut.

Al doilea lucru pe care l-am făcut a fost să fac o declarație publică că voi ține un alt discurs intitulat: *De ce nu recunosc ordinul meu de deportare!* Cu precizarea orei și a locației. Apoi am făcut o înregistrare a discursului meu și am făcut ceea ce era neașteptat: *Chiar am venit să țin discursul!*

Nimeni nu se aștepta ca eu să fac asta. Nici măcar poliția. Erau doar doi oameni acolo. Anturajul meu era mai numeros decât ei. Mai mult, cea mai mică "gardă de corp" a mea era mai mare decât oricare dintre ei. Cea mai mare gardă de corp a mea îi eclipsa. Doar râșnetul lui era suficient pentru a trăda ceea ce gândea: *Pot să-i omor acum, șefu'?*

Un polițist m-a rugat nervos să îl însoțesc la secția de poliție. M-am conformat cu amabilitate.

La sosire, am explicat: *Am deja un bilet de avion. Cu toate acestea, am verificat toate legăturile de călătorie posibile, atât aeriene, cât și terestre. SINGURA MODALITATE prin care pot prinde avionul meu este dacă iau trenul care pleacă din acest oraș în patruzeci și cinci de minute.*

Zborul a fost efectuat de pe un aeroport din Luxemburg. Într-adevăr, am explorat toate opțiunile cu o agenție de turism.

S-a dus să-l întrebe pe superiorul său. Cinci minute mai târziu, s-a întors. O mașină de poliție m-a dus la gară. M-am urcat în tren. Un polițist s-a urcat în tren cu mine. Mă așteptam ca acesta să mă însoțească până la aeroport. Dar a coborât din tren la ultima stație din interiorul orașului. Eram singur și liber!

M-am gândit să rămân în țară, dar am decis să nu o fac.

Câteva luni mai târziu, întorcându-mă în State, am primit un articol amuzant dintr-un ziar din acea țară. Un jurnalist descoperise cumva că nimeni nu mă însoțise până la aeroport. Nimeni nu a confirmat vreodată că părăsisem efectiv țara. El a speculat că *aș putea fi încă acolo, operând în clandestinitate!* M-am amuzat copios. La urma urmei, *aproape că avea dreptate.*

Această publicație a fost organul filialei din Berlinul de Vest a *Partidului Comunist din Germania de Est, Partidul Unității Socialiste.*

Viața mea în subteran

Firește, marea majoritate a disidenților trăiesc și lucrează în propria lor țară. Avantajul lor este că o cunosc pe dinafară și pe dinăuntru. Dezavantajul lor este că poliția politică știe adesea, sau cel puțin bănuiește, cine sunt.

Eu mă încadrez într-o categorie diferită, pentru că sunt stabilit în Occident. Vizitele mele sunt relativ scurte: zile, săptămâni sau luni la rând. Cu excepția cazului în care sunt încarcerat, caz în care sunt ani.

În primii ani, prima mea întâlnire cu o celulă subterană a fost, în general, cam așa.

Se bate la ușă seara târziu sau chiar în mijlocul nopții. Un om cu ochii somnoroși deschide ușa pentru a vedea cine este. Eu stau acolo. O privire surprinsă: *N-am știut că veniți! Intrați! Intrați!*

Ți-e foame? Vino în bucătărie. O să-ți aduc ceva de mâncare.

Dacă avem timp, petrecem ore întregi, chiar toată noaptea, discutând și cunoscându-ne.

Trebuie să ne familiarizăm unii cu alții. Acest lucru include cunoașterea situației de acasă, a locului de muncă și a rutinei zilnice obișnuite.

Trebuie să formăm o legătură personală dincolo de cea abstractă care există deja. Desigur, acest lucru face ca vestea ulterioară a soartei lor să fie mai personală. Aceștia sunt oameni pe care îi cunosc, nu statistici.

În primele zile, acest lucru presupunea adesea consumul de alcool. Unii disidenți nu aveau încredere în tine dacă NU te îmbătați cu ei și nu-ți dezvăluiai "adevărata natură". Alții nu ar avea încredere în tine dacă te-ai îmbăta. Fie pentru că nu te puteai ține de băutură, fie pentru că erai în mod evident un bețiv disciplinat! Închi-puiește-ți!

Trebuie să ne dezvoltăm propriul "sistem de comunicare". Să stabilim cum și când ne vom contacta unii pe alții în viitor, când interceptările telefonice și chiar supravegherea directă vor complica lucrurile.

Glumele mele stupide au fost adesea utile aici.

Fiecare celulă trebuie să aibă propriul său cod simplu pentru cel puțin câteva concepte de bază. Fiecare cod este *diferit*. Și trebuie să le *memorez pe fiecare în parte!* În plus față de zeci de nume, adrese și numere de telefon. În ciuda epuizării și a stresului. Uneori stau zile întregi fără să dorm, mereu în mișcare, mereu încercând să fiu cu un pas înaintea poliției politice.

Trebuie să stabilim un curs de acțiune și următorul pas pentru amândoi.

Trebuie să-l evaluez pe noul coleg de serviciu. Capacitățile și limitele sale. Mai presus de toate, riscurile de securitate. Și trebuie să iau măsuri de securitate suplimentare prudente, uneori foarte subtile.

S-ar putea foarte bine să fie singura noastră ocazie pentru o astfel de întâlnire!

Următorul nostru contact ar putea fi indirect. Poate un mesaj scurt și atent for-

mulat. Poate câteva săptămâni mai târziu. Trebuie să am încredere că destinatarul va înțelege acest mesaj și va lua măsurile corespunzătoare. Chiar dacă sună banal sau de-a dreptul stupid... Da, chiar dacă asta înseamnă să ratez un meci de bowling sau o petrecere aniversară.

Membrii familiei sunt adesea prezenți la începutul întâlnirii. O privire de teamă pe fața soției nu este neobișnuită. Ea cunoaște posibilele consecințe pe care activitatea clandestină a soțului ei le-ar putea avea asupra întregii familii. Eu sunt întruchiparea acestei temeri. Nu sunt doar poștașul care livrează notificarea de recrutare. Sunt și comisia de recrutare în sine.

Mai târziu, acest lucru devine mult mai ușor. În primul rând, toată lumea îmi cunoaște reputația. Nu trebuie să le demonstrez nimic. În al doilea rând, de obicei am de-a face cu oameni de primă mână sau, cel puțin, cu oameni de mână a doua, experimentați și de încredere. Mulți dintre noi ne cunoaștem între noi. Am lucrat împreună în trecut.

În mod firesc, această concentrare a mai multor activiști cunoscuți atrage atenția poliției politice. Dacă aceștia intuiesc că un "agent occidental" se află în zonă, această curiozitate se transformă într-o frenezie de hrănire.

Ocazional, sosirea mea era considerată un bun prilej pentru a da o petrecere! Asta e tot ce-mi trebuia. Chiar mai mulți oameni care să știe de prezența mea. Și să se distreze și să bea.

Bineînțeles, i-am îndemnat întotdeauna pe șoferi să respecte limita de viteză. Nu voiam ca un control de rutină în trafic să aibă ca rezultat identificarea și arestarea mea. Din păcate, aceste instrucțiuni nu au fost întotdeauna respectate. Odată, când am fost tras pe dreapta, am fost plăcut surprins să nu fiu arestat pe loc. Dar trebuia să mă gândesc că prezența mea în zonă devenise cunoscută.

Altă dată, șoferul meu a insistat să-mi arate câteva locuri interesante. Știind că exista o șansă semnificativă ca acestea să fie supravegheate, am refuzat oferta. Dar el nu a acceptat un refuz. La un moment dat, m-am gândit să sar din vehiculul în mișcare. Dar asta ar fi fost, pe lângă faptul că ar fi fost periculos, și vizibil. Din fericire, totul s-a terminat cu bine.

Aflând mai târziu despre acest lucru, un alt coleg s-a plâns: *Dacă poliția ar fi știut că sunteți în zonă, acesta ar fi fost PRIMUL LOC în care ar fi căutat!*

Partea bună a lucrurilor este că l-am felicitat pe Wilfried-Arnulf pentru cărțile sale de artă. Și pentru neobișnuitele sale animale de casă.

O dată, ghidul nostru conducea în vehiculul din fața noastră. Noi nu știam drumul, așa că a trebuit să îl urmăm. Bineînțeles, depășea limita de viteză. Atât eu, cât și șoferul meu am fost destul de nemulțumiți de acest lucru. Christian Worch a comentat: *Uneori mă gândesc că ar trebui să îi împușc pe toți oamenii noștri pentru incompetență. Apoi va trebui să mă împușc pe mine însumi pentru că i-am*

împuşcat pe toţi oamenii noştri.

Mulţi dintre aceşti activişti aveau experienţă. Cu toate acestea, ei erau obișnuiți cu o intensitate mai mică a activității poliției. Se aplicau reguli și proceduri diferite atunci când poliția știa că mă aflu în zonă. Asemănător cu diferența dintre o bătaie cu perne și o bătaie cu cuțite.

Locuințele mele variau de la temnița rece ca gheața la apartamentul confortabil. O dată m-am bucurat de compania platonică a unei femei frumoase. Abia așteptam să mă întorc în seara următoare. Dar șeful securității locale a insistat să nu petrec două nopți în același loc. Avea dreptate, bineînțeles. Cu toate acestea, aceasta a fost o dată când mi-aș fi dorit ca securitatea să fi fost mai permisivă! Mi-am petrecut a doua noapte într-un apartament cu apă rece. Măcar avea toaletă.

Dacă nu puteam ascunde indicii, puteam cel puțin să le ascundem cu piste false în altă parte. Acest lucru a fost făcut cu sistem și cu succes. Dacă trei semnale de alarmă se declanșau într-o zonă, atunci zece se declanșau în altele. De-a lungul unei perioade de timp, urmăritorii deveneau epuizați. Acțiunea energetică s-a deteriorat până la a se rezuma la a trece prin mișcări.

Uneori mă deghizam. Aceasta putea fi la fel de simplă ca o pălărie. Cu toate acestea, purtam întotdeauna haine cu mai multe buzunare. Trebuia să mă gândesc la posibilitatea foarte reală de a fi nevoit să las totul baltă și să fug. Trebuia să păstrez documentele și banii asupra mea.

Odată am fost trezit în mijlocul nopții. Am auzit strigăte de "Poliția!" și bătăi în ușă. Din fericire, era vorba de camera de lângă a mea. M-am gândit că poliția pur și simplu greșise camera din greșeală. Urma să fie la ușa mea într-un minut sau două. M-am grăbit să-mi iau niște haine și pantofii înainte de a mă grăbi să ies pe fereastră.

Dar am avut noroc! Chiar îl urmăreau pe tipul din camera alăturată!

Altă dată, am auzit pe cineva strigându-mi numele în gara din Frankfurt. M-am prefăcut că nu l-am auzit și am continuat să merg spre ieșire. Dar bărbatul m-a ajuns din urmă. Din fericire, era un simpatizant!

Am avut barbă timp de câteva luni. În general, masculii erau păcăliți, dar femelele mă recunoșteau în continuare. Poate că femeile sunt pur și simplu mai atente. Dar poate că era vorba de sex-appeal-ul meu inconfundabil.

În orice caz, propria mea activitate clandestină a avut atât avantaje, cât și dezavantaje.

Printre avantaje se numără călătoriile internaționale și interacțiunea cu oameni interesanți. De exemplu, am întâlnit câteva tinere foarte frumoase! Pe scurt, îmi vin în minte trei: "Prințesa poloneză", "Baroneasa baltică" și "Prințesa mafiotă".

Printre dezavantaje se numărau deportările. Recordul meu personal a fost de *două într-o lună* - la ordinul direct al omologului șefului Departamentului de In-

terne al SUA!

Unul dintre avantajele activităților mele extra-curriculare este că am o invitație permanentă de a sta GRATUIT la oricare dintre numeroasele pensiuni de stat.

Aceste stabilimente de top, solid construite, sunt atât de populare încât necesită ziduri înalte, sârmă ghimpată și gărzi înarmate pentru a ține la distanță masele de oameni care încearcă să intre! Chiar și camerele individuale, de obicei camere private, dotate cu instalații sanitare, au gratii la ferestre pentru a ține departe de gunoaie.

Serviciul de room service livrează în camera dvs. mâncarea pregătită cu profesionalism. Nu așteaptă nici măcar un bacșiș! Sala de gimnastică, frizeria, stația medicală, spălătoria, biblioteca și chiar magazinul fac inutilă părăsirea stabilimentului, chiar și în cazul unei vizite prelungite.

Ceilalți invitați oferă un sortiment fascinant de parteneri de conversație diverși. Poveștile interesante și informațiile utile abundă aici.

Ești gelos? Nu fi! Și tu te poți califica pentru un sejur GRATUIT. Pur și simplu cercetează cel mai eficient slogan și strigă-l în orice piață publică aglomerată.

Există o glumă populară. În caz de urgență, nu strigați după poliție. Strigați în schimb un slogan de rezistență. Poliția va veni mult mai repede!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERHILFE AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit dem Jahr nach der Kapitulation des Deutschen Reiches am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Verfolgung. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idioten von Moskau, Venedig, Venedig und Venedig haben nicht angeteigt, das Kreuz der goldenen Hakenkreuz nicht gelassen. Adolf Hitler ist nicht tot.

Alle Nationalsozialisten und sonstige arbeitsfähige Völkler- und Bewegungsmenschen sollen Schüler an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkler.

Der Kampf ist zwar nicht gewonnen, aber die Völkler des hochentwickelten Völkler sind heute noch nicht gestorben als in der Vergangenheit.

Der sowjetische Diktator ist ein Diktator, der Völkler - gegen alle weißen Völkler (- zu kämpfen, seine Mittel und Erfindungen, Überlebende und Anwesenheit.

Ob "Hagel" oder "Gigant", ob in Wahrheit oder in Traumwelt, ob in Vergangenheit, Gegenwart oder auf einem Schicksal, andere als heute Nationalsozialisten ist eine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

Buletinul de știri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Raportul de față
Interviu cu Molly**

Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata cuceririi (www.mourningthecrucifix.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studierea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absolut de informații. Caută informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un așchier, desprinzând treburile îngropate. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou

the NEW ORDER

Number 179 (133) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Hagel" or "Gigant", whether in elation battle or secret hate, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

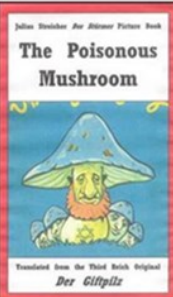
Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS original

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich original
Der Giftpilz

**Hitler
in Italy**

English / German / French / English

**SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family**

**Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / French - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!